

يوهناى اولى كاگد

يوهناى اولى كاگدے پجار

ايسا مسيها چه وتى مُريدان دوازدہ کس گچين کُرت و وتى هاسين کاسد نامينت. چه اِشان يکيئے نام يوهنا اَت. پاکين کتابئے گيشتَر زانتکارئے هيال اِش اِنْت که اے کاگدے نبشته کنوک همے يوهنا اِنْت، چيا که وِت گوسيت که من ايسا مسيهئے جند و کارانى شاهد اَن (). اے کاگدے هبر و نبشتهئے وژ و دُئول هم گون يوهناى انجيلا همَرنگ اِنْت.

نوکين اهدنامگئے گيشتريِن کاگد چه نبشته کنوکئے نام و دُرؤت و دَرهباتا بندات بنت، بله اے کاگد اے پئيم نه اِنْت. اے هبر هم مان نه اِنْت که کاگد په کيا نبشته کنگ بوتگ، بله ما چه کاگدے هبران آ باورمندانى هال و جاوران سريد بين؛ چه آيان بازينيا رُمب يله داتگ اَت و ردين تاليم دئيگا اَت. اے مردم مَنگا تئيار نه اَتنت که اِنسان گنھکار اِنْت. اے گپش هم نَمَت که ايسا، مسيه اِنْت و هُدائے چک اِنْت و اِنسانى دروُشما جهانا اَتکگ.

اے کاگد مارا سوچ دنت که ما چون هُدا و ايسائے اسليگين جوهرًا زانت کنين. اے زانت مارا چه پاکين کتابئے هبران و چه پاکين روئے کَمکا رسيت. کاگدے دگه گپے اِش اِنْت که ايسا مسيهئے سرا ايمان آروکين مردم هُدايا و يکدگرا دوست بدارنت.

يوهناى اولى کاگدا هُدا، ”رژن“، ”مهر“، ”مئے آسمانى پت“ و ”اَبدمانين زند ديوک“ گوشگ بيت و يوهناى انجيلا هم هُدائے پجار همے پئما اِنْت. ايسا ”زندئے گال“ گوشگ بيت که چه ازلا هست اِنْت. يوهناى انجيلا هم همے هبر نبشته اِنْت. ايسا ”هُدائے چک“ هم گوشگ بيت و اے هبر هم کنگ بوتگ که

هرگس که ایسائے سرا ایمان کاریت، آهم هُډائے چُکَّ بیت. ایسا آډلے بله هُډائے
کِرا په گنهاران رهم لوټیت، چیا که گنهارانی تاوانی گون وتی هوڼا پُر
کرتگ انت.

اے کاگد تچکا گوښیت که ما سجھین گنهار این و مارا نجات پکار انت. اگن ما
وتی گناهان بمنین و باور بکنین که ایسائے مرگ و جاه جنگ په مئے گناهان
گربانیگه، گزا ایسا مارا پهل کنت و پاک و پلگار کنت. ایسا مسیھے برکتا مارا
آدمانین زند هم رسیت.

ما که ایسائے برکتا پاک و پلگار بوتین، باید انت هُډائے راها رُست و رُدوم
بکنین، هُډائے هبرانی پرمانبردار ببین و وتا چه گناها دور بدارین. مارا اے هکم هم
دئیگ بوتگ که یکدگرا دوست بداریت، یکدگرا کُمک بکنیت و اگن پکار بوت په
یکدومیا وتی ساها هم ندر بکنیت.

زندانے گال

① هما که چه ازلا هست ات، هما که ما اِشکتگ، گون وتی چمان دیستگ، هما
که ما چارتگ و دست پر کرتگ، آ زندمانے گال انت. ② زند زاهر و پدر بوت، ما
دیستگ و په آيا گواهی دئیین. ما په شما هما نمیرانین زندے جارا جنین که گون
پتا ات و په ما پدر بوت. ③ آ چیز که ما دیستگ و اِشکتگ شمارا گوشین تانکه
گون ما همدل و همستک ببیت. مئے همدلی و همستکی، گون پت و آییئے چک
ایسا مسیها انت. ④ ما اِشیا په شما نبیسین تانکه مئے شمئے شادمانی پوره و
سرجم ببیت.

رژنایا گام جنگ

⑤ آ کلو و پیگام که ما چه آيا اِشکتگ و په شما جار جنین، اِش انت: هُډا

نور و رُژن انت و آییئے ارواه و جَبینا هِچ تھاری نیست. (۶) اگن بگوشین گون
 آییآ همدل و همراه این و پدا هم تھاریا گام جنگا این، گُڑا دروگ بندین و راستیئے
 سرا کار ننگا این. (۷) بله اگن رُژناییا رنوگا این، هما پیما که آرژناییا انت، گُڑا
 وت مانوتا همدل و همستک این و آییئے چک ایسائے هوَن مارا چه سَجْهین گناه و
 میاران پاک و پلگار کنت. (۸) اگن بگوشین بیگناه و بیمیار این، وتا رَد دئیین و
 راستیا مئے دلا جاگه نیست. (۹) بله اگن وتی گناهان بمئین، آ که وپادار و آدل
 انت مئے گناهان بکشیت و مئے سَجْهین ناپهریزیان شو دیت. (۱۰) اگن بگوشین
 گناهان نکرتگ، آییآ دروگبند کنین و آییئے هبران مئے دلا جاگه نیست.

ایسا مئے دیمپان انت

(۱) او منی دُردانگین چُگان! اے چیزان په شما نیسان که شما گناه مکنیت،
 بله اگن گسیا گناهے کرت، دیمپانے هست که پتئے کُرا په مئے رَکینگا هبر کنت، هما
 پاک و آدلین ایسا مسیه. (۲) آ مئے گناهانی شو دوکین کُربانیگ انت، تهنّا مئیگ
 نه، سَجْهین جهانے گناهانی کُربانیگ انت.

پرمانبرداریئے ارزش

(۳) اگن ما آییئے هکم و پرمانانی سرا کار بکنین، گُڑا سرید بین که ما آییآ
 زانین. (۴) گسے که گوشتیت: ”من آییآ زانان“ بله آییئے هکمانی سرا کار نکنت،
 دروگبندے و آییئے دلا راستی نیست. (۵) بله گسے که آییئے هبرانی سرا کار کنت،
 په راستی، هُدا ئے مهر آییئے دلا کامل و سرریچ بوتگ. چه همه چیزا زانین که ما
 ایسا مسیه ئے ارواه و جَبینا این. (۶) گسے که گوشتیت: ”من آییئے ارواه و جَبینا
 آن،“ باید انت هماییئے راها برئوت.

٧ او دُردانگان! اے نوکین هُکمه نه انت که په شما نبیسا آن، هما کوهین هُکم انت که چه پنداتا شمارا گوڼ ات. اے کوهین هُکم هما گال و هبر انت که شما اشکتگ. ٨ بله پدا هم په شما نوکین هُکمه نبیسا آن که اشیئ راستی، چه شما و آبیا پدَر بیت. چیا که تهاروکی گار بیت و راستین رُژن همه انون درپشگا انت. ٩ کسه که گوشیت: ”رُژنایی توکا آن،“ بله چه براتا نِپرت کنت، انگت تهاروکیا انت. ١٠ کسه که گوڼ وتی براتا مِهَر کنت، رُژناییا انت و رُژنایی تها هچ چشین چیزه نیست که آییئ رد کپگ و نگل ورگه سئوبساز ببیت. ١١ بله آ کس که چه براتا نِپرت کنت، تهاریا انت و مان تهاروکیا گام جنت. آنزانت کجا رنوگا انت چیا که تهاریا کوږ کرتگ.

١٢ او دُردانگین چُگان! په شما نبیسا آن چیا که همایی نامئه سرا شمئه گناه بکشگ بوتگ انت.

١٣ او واجهین پتان! په شما نبیسا آن، چیا که شما آبیا زانیت، هما که چه آزلا انت.

او ورنایان! په شما نبیسا آن، چیا که شما شئیتانئه سرا بالادست بوتگیت.

١٤ او چُگان! په شما نبیسا آن، چیا که شما پتا زانیت.

او واجهین پتان! په شما نبیسا آن، چیا که شما هماییا زانیت که چه آزلا انت.

او ورنایان! په شما نبیسا آن، چیا که توانا و تَمَرْد ایت و هدائه هبر شمئه دلا انت و شما شئیتان پرؤش داتگ.

دنیا یا دوست مداریت

١٥ > دنيا و هر چيزه كه آيئه تها هست، دوستش مداريت. اكن گسه دنيايا دوست بداريت، پته مهر آيئه دلا نيست. ١٦ چيا كه دنيايه سجهين چيز، بزان جسمه لوټ و واگ، چمه لوټ و واگ و مائه كبر و گور، چه پتا نياتكگ انت، چه دنيايا اتكگ انت. ١٧ دنيا و دنياي واگ، گار و زئوال بنت، بله گسه كه هدائه واگاني سرا كار كنت، ابدمان انت.

مسيهه دژمن

١٨ او چكان! نون گدي دمان و ساهت انت. هما دابا كه شما اشتك، ”مسيهه دژمن“ پيداك انت، همه انون هم مسيهه بازين دژمنه اتكگ و چه همشيا زانين كه ساهت، گدي ساهت انت. ١٩ آچه ما در اتكنت، بله چوناها چه ما نه اتنت، اكن چه ما بوتيننت، گون ما منتنت. بله آياني رنوكا شر پيش داشت چه آيان يگه هم چه ما نه ات.

٢٠ بله ”آپا كينا“ شمارا ”روگن پر مشتگ“ و شما سجهين چيزان زانيت. ٢١ من په شما نبيسگا آن، په اے سوبا نه كه راستيا زانيت، راستيا زانيت و سر كچ وريت كه چه راستيا هچ دروگه ودي نيت. ٢٢ دروگند كئه انت؟ هما انت كه نميت ايسا، مسيه انت. هما كس كه پت و چكا نميت، مسيهه دژمن انت. ٢٣ هر كس كه چكا نميت، پت هم آيئيگ نيت. هر كس كه چكا نميت، پت هم آيئيگ بيت. ٢٤ بليت هر چه كه شما چه بنداتا اشتك شمئه دلا بمانيت. اكن اے هبر كه شما چه بنداتا اشتك شمئه دلا بمانيت، گرا پت و چكئه ارواه و جبينا مانيت. ٢٥ اے هما چيز انت كه همايا مارا لبز و واده داتگ، بزان نميرانين زند.

شما هدائه در چتگين ايت

٢٦ من په شما اے چيز همایانی بارئوا نېشتگ انت که شمارا گمراه کنگ لوئت.

٢٧ بله شما چه آییئ نيمگا ”روگن پر مُشگ“ بوتگيت و اے ”پر مُشگ“ شمئ دلا مانيت. شمارا زلورت نيست گسے شمارا درس و سبک بدنت، چيا که چه هُدائے نيمگا، ”روگن پر مُشگ“ وت شمارا سجھيں چيزان سبک دنت. اے ”روگن پر مُشگ“ راست انت و دروگيئ نه انت. هما پئما هُدائے ارواه و جبينا بمانيت که شمارا تاليمي داتگ.

٢٨ نون، او منی دُردانگيں چُگان! آییئ ارواه و جبينا بمانيت تانکه آییئ زاهر بئيگئ وهدا، مئ دل دُډ ببيت و آییئ ديما شرمندگ مبيں. ٢٩ اگن زانيت که آ راست و پاک انت، گُزا زانيت هرگس که راستيئ راها رئوت چه همایيا پيدا بوتگ.

هُدائے چُک

١ بچاريت که پتا چوئيں مهرے مارا بکشتگ که < هُدائے چُک زانگ بييں و بيشک ما هُدائے چُک ايں. < دنيا مارا نزانت و پجَاه نئياريت چيا که دنيايا آ هم پجَاه نئياورت. ٢ او دُردانگان! انون ما هُدائے چُک ايں، بله انگت زانگ نبوتگ که ما چه جوړ بئيگی ايں، همينچُک زانيں، وهدے آ زاهر بيت ما هم همایيئ دُولا بييں، پرچا که آ وهدی ما آيا هما پئما گنديں که آ هست. ٣ هرگسا چه آيا چُشيں اُميتے هست و تا پاک کنت، انچُش که آ وت پاک انت. ٤ هرگس که گناه کنت، شريتے هلاپا کار کنت، چيا که گناه، ناشري انت. ٥ شما زانيت، آ پدَر بوت تان گناهان گار و بيگواه بکنت، آيا هچ گناه نيست. ٦ آ گس که آییئ ارواه و جبينا مانيت، گناه نکنت. هرگس که گناه کنت ايسايي نديستگ و نزانتيگی.

٧ او چُگان! بچاريت گسے شمارا گمراه مکنت. هرگس راستيئ راها رئوت،

راستين مردمې، انچش که آ، پاک و راست انت. ⑧ آ که گناه کنت شئيتانئ چک انت پرچا که شئيتان چه بنگيجا گناه کنان انت. هډائے چک پميشکا پډر بوت که شئيتانئ کاران بپروښيت و زنوال بکنت. ⑨ آ که چه هډايا پيدا بوتگ گناه نکنت، پرچا که هډائے زات آيا مان انت. گزا آ گناه کرت نکنت، چيا که چه هډايا پيدا بوتگ. ⑩ هډائے چک و شئيتانئ چک، همے پئما زانگ و پجاه آرگ بنت، آ کس که راستيے راها نرئوت، هډائے چک نه انت و انچش آ کس هم که گون وتی براتا مهر نکنت.

گون یکدوميا مهر

⑪ آ کلو و پئگام که شما چه بنگيجا اښکت، همش انت که بايد انت یکدوميا دوست بدارين. ⑫ کائئے ډئولا مبین که شئيتانئ چک آت و وتی براتی گشت. نون چيا آ گشتی؟ په اے سؤبا که آيئے جندئے کار و کرد سل و شئيتانی آنت و براتئے کار نیک و هډايی آنت.

⑬ او براتان! چه اے هبرا هئيرت مکنيټ که <دنيا گون شما ئيرت کنت. ⑭ ما زانين که چه مرکا گوستگ و په زندمانا رستگين، چيا که گون وتی براتان مهر کنين. هرکس که مهر نکنت، مرکئے ساهاگا مانيت. ⑮ کسے که چه براتا بيزار بيت و ئيرت کنت هونيجے. شما زانيت، هونيجين مردمے هچبر نميرانين زندئے واهند نبيت. ⑯ ما مهر اے پئما پجاه آورت، چيا که مسيها وتی جان، په مئگی ندر کرت، تانکه ما هم وتی جانا په براتان ندر بکنين. ⑰ اگن گسيا دنيايی مال و ملکتے ببيت و براتيا مهتاج بگنديت بله په آيا بزگی مبيت، گزا هډائے مهر چه پئما چشين مردمیے دلا جاگه کنت؟

⑱ او دردانگين چکان! بيايت مهر کنين، بله نه په دپ و هبر، په دل و ستک و

گوڼ کار و کړد. (۲۰-۱۹) چه همدې کارا زانين که ما، گوڼ هک و راستيا همبند و پيوسست اين و اگن مې دل مارا مئياربار هم بکنت، انگت هډائې دېما مهر و دلجم بين، چيا که هډا چه مې دل و هئيلان مستر انت و هر چيزا زانت.

(۲۱) او دُردانگان! اگن مې دل و جبين مارا مئياربار مکنت، گزا هډائې گورا آسودگ و دلدُډ اين. (۲۲) آ وهدی هرچه چه آيا بلوئين مارا رسيت، چيا که آيئې هکم و پرمانان زورين و په همايئې وشنوديا کار کنين. (۲۳) آيئې هکم همش انت که آيئې چک ايسا مسيهئې نامې سرا باورمند بين و وتمان و تا مهر بکنين، هما پئما که مارا هکمی کرتگ. (۲۴) هرگس که هډائې هکمانی سرا کار کنت، آيئې ارواه و جبين مانيت و هډا هم آ مردمې دلا جاگه کنت. وتی روھی مارا بکشتگ و اے پئما زانين که آ مې دلا مانيت.

روهان بچکاسيت

(۱) او دُردانگان! هر روھيئې سرا باور مکنيټ، روهان آزمائش کنيټ و بچکاسيت که بارين چه هډائې نيټمگا انت يا نه؟ چيا که بازين دروگين نيټې دنيايې چارين کنډان پترتگ. (۲) هډائې روها اے ډولا زانيټ: هر هما روھ چه هډائې نيټمگا انت که باور کنت و مټيت که ايسا مسيه، انساني رنگ و دروشما اير اتکگ. (۳) بله هر روھي که ايسا نمتيت، آ چه هډائې نيټمگا نه انت و مسيهئې هما دژمنې روھ انت. شما اشکتگ که آ روھ کټيت و همدې انون هم دنيايا انت.

(۴) او دُردانگين چگان! شما چه هډايا ايت و آياني سرا بالادست بوتگيت، چيا که آ که شمې دلا انت چه آيا مستر انت که دنيايا انت. (۵) آ دنيايگ انت، پميشکا هرچه که گوشت هم دنيايي انت و دنيايې گوښ آياني نيټمگا انت. (۶) ما چه هډايا اين و کسې که هډايا زانت، آيئې دلگوښ مې نيټمگا انت، بله آ که چه

هُدَايَا نَهْ اِنْت، آيِيئْ دِلْغُوشْ مِئْ نِيْمْگَا نَهْ اِنْت. رَاسْتِيئْ رُوْهْ وَ گُمْرَاھِيئْ رُوْھَا ھَمَّ
دُئُولَا زَانِيْنْ وَ پَجَاہْ کَارِيْنْ.

هُدَايِي مِهْر

(۷) او دُردانگان! گوْنْ يِکدوميا مِهْر بکنِيْنْ، چِيَا کِه مِهْر چِه هُدَايَا اِنْت وَ هِرْگَسْ
کِه مِهْر کَنْت، چِه هُدَايَا پِيْدَا بَوْتِگْ وَ هُدَايَا زَانْت. (۸) آ کِه مِهْر نَکَنْت هُدَايِي
نَزَانْتِگْ، چِيَا کِه هُدَا مِهْر اِنْت. (۹) هُدَائْ مِهْر اے دُئُولَا مِئْ نِيَامَا پَدْر بَوْت کِه وَتِي
يِکْ وَ يِکدَانْگِيْنْ چُکِي اے جِهَانَا رِئُوَانْ دَات تَانْکِه چِه آيِيئْ نِيْمْگَا زِنْدَمَانِيئْ وَ اِهَنْد
بِيِيْنْ. (۱۰) مَا گوْنْ هُدَايَا مِهْر نَکَرْتِگْ، مِهْر ھَمَشْ اِنْت کِه آيِيَا کَرْتِگْ وَ وَتِي چُکِي
دِيْمْ دَاتِگْ تَانْ پِه مِئْ گَنَاهَانِي شُوْدْگَا کُرْبَانِيْگْ کَنْگْ بِيِيْت. (۱۱) او دُردانگان! اِگَنْ
هُدَايَا اے دُئُولَا گوْنْ مَا مِهْر کَرْتِگْ، مَا ھَمْ بَايْد اِنْت يِکدوميا دُوْسْت بَدَارِيْنْ. (۱۲)
کَسَا ھِجْبَر هُدَا نَدِيْسْتِگْ، بَلِه اِگَنْ يِکدْگَرَا مِهْر بکنِيْنْ، هُدَا مِئْ دَلَا مَانِيْت وَ آيِيئْ
مِهْر مِئْ دَلَا کَامَلْ وَ سَرَرِيْچْ بَوْتِگْ.

(۱۳) آيِيَا مَارَا چِه وَتِي رُوْھَا بَهْرْ دَاتِگْ. چِه ھَمْدَا زَانِيْنْ کِه مَا آيِيئْ اَرُوَاهْ وَ
جَبِيْنَا مَانِيْنْ وَ اَمِئْ دَلَا. (۱۴) مَا دِيْسْتِگْ وَ گَوَاھِي دِيِيْنْ کِه پَتَا وَتِي چُکْ رِئُوَانْ
دَاتِگْ تَانْ جِهَانِي رَکِيْنُوکْ بِيِيْت. (۱۵) آ کِه مَانِيْت اِيْسَا < هُدَائْ چُکْ اِنْت، هُدَا آيِيئْ
دَلَا جَاگَه کَنْت وَ اَ هُدَائْ اَرُوَاهْ وَ جَبِيْنَا. (۱۶) مَا ھَمَا مِهْر زَانْتِگْ وَ آيِيئْ سَرَا بَاوَر
کَرْتِگْ کِه هُدَايَا مَارَا دَاتِگْ. هُدَا مِهْر اِنْت وَ هِرْگَسْ کِه وَتِي زِنْدَا پِه مِهْر بَگَوَازِيْنِيْت،
هُدَائْ اَرُوَاهْ وَ جَبِيْنَا مَانِيْت وَ هُدَا آيِيئْ دَلَا. (۱۷) مِهْر مِئْ نِيَامَا ھَمَّ دُئُولَا کَامَلْ وَ
سَرَرِيْچْ بَوْتِگْ کِه جُسْتْ وَ پُرْسِيئْ رُوْچَا دَلْدُ بِيِيْنْ. چِيَا کِه مَا اے دُنِيَايَا ھَمَايِيئْ
دُئُولَا اِيْنْ. (۱۸) مِهْرِيئْ تَهَا تُرْسْ نِيْسْت. سَرَرِيْچِيْنْ مِهْر، تُرْسَا گَارْ دَنْت. چِيَا کِه
تُرْسْ چِه سِزَايْ ھَنِيَالَا کْنِيْت وَ کَسِيئْ کِه تُرْسِيْت چِه مِهْرَا سَرَرِيْچْ نَبَوْتِگْ. (۱۹) مَا

مِهَر کنين چيا که پيسرا آيا گون ما مِهَر کرتگ. (۲۰) گسے که گوشيت: ”منا هدا دوست انت“ و چه وتی براتا نپرت کنت، دروگبندے، پرچا که وتی براتا گندیت و دوستی نداریت، گڑا هدايا که نگندیت چه پئیمَا دوستی داشت کنت؟ (۲۱) ما اے هُکم چه هماییا گپتگ که گوشيت: ”هرگس که گون هدايا مِهَر کنت، باید انت گون وتی براتا هم مِهَر بکنت.“

هدائے چکے سرا باور

(۱) هرگسا اے باورمندی بیت که ایسا هما <مسیه انت، آ چه هدايا پيدا بوتگ. هرگسا که پت دوست انت، چکا هم دوست داریت. (۲) وهده گون هدايا مِهَر کنين و آيئے هُکمان کار بندين، زانين که هدائے چگان مِهَر کنين. (۳) هُدادوستی هميش انت که هدائے هُکمان کار بندين و آيئے هُکم گرانين بارے هم نه انت. (۴) چيا که هرچه چه هدايا پيدا بوتگ، دنيائے سرا بالادست و سوبين بیت و مئے باور و ایمان همه بالادستی انت که دنيایا ايردست کنت. (۵) آبيد چه آگسا که باور کنت ایسا هدائے چک انت، دگه کئے دنيایا ايردست کرت کنت؟

(۶) اے هما انت که چه آپ و هونا آتکگ، بزان ایسا مسیه، تهنا چه آيا نه، چه آپ و هونا. اے روه انت که گواهی دنت، چيا که روه راستی انت. (۷) پرچا که سئے گواه و شاهد هست: (۸) روه، آپ و هون. اے هر سئين همشور انت. (۹) اگن ما انسانے گواهی مئين، گڑا هدائے گواهی باز مستر انت، چيا که هدائے گواهی هما انت که وتی چکے بارئوا داتگی. (۱۰) هرگس که هدائے چکے سرا باور کنت، آيا اے گواهی وت گون انت، بله آ که هدائے سرا باور نکنت، هدايی دروگبند کرتگ، چيا که هدائے گواهی ديگی په چکا باور نکرتگ. (۱۱) آگواهی اش انت که هدايا مارا ميرانين زند بکشتگ و اے زند چه هدائے چکے نيَمگا انت.

١٢ هما گس زندۍ واهند انت که گوڼ هډائے چکا گوڼ انت و آ که گوڼ چکا گوڼ نه انت، زندۍ واهند نه انت.

گډۍ هبر

١٣ اے چيزن په شما نبشتنت که شمارا هډائے چکے نامے سرا باور انت، تان بزانيټ که نميرانين زندۍ واهند ايت. ١٤ چه آييا مارا اے دلډډۍ رستگ، هرچه که آييے لوټ و واهگے سرا بلوټين، آ يشکنت. ١٥ نون اگن زانين هرچه چه آييا بلوټين مارا يشکنت، گرا دلجم اين که مے لوټ و واهگ سرجم بوتگ انت.

١٦ اگن گسے براتے بگنديت انچين گناهے کنگا انت که مرکے سئوب نبيت، دوا بکنت و هدا آييا زند بکشيت. يشيا هما گسے بارنوا گوښان که گناهۍ مرکے سئوب نبيت. گناهے هست انت که مرکے سئوب بيت، من نگوښان که گسے په چشين گناهيے بکشگا دوا بکنت. ١٧ هر بدين کارے گناه انت، بله انچين گناهے هم هست که مرکے سئوب نبيت.

١٨ ما زانين هرگس که چه هدايا پيدا بوتگ، گناه نکنت، هما که چه هدايا پيدا بوتگ هدا وت آييے نگهپانيا کنت و شيتانے دست په آييا نرسيت. ١٩ ما زانين که هډائے چک اين و سجھين < دنيا شيتانے زور و واکے چيرا انت. ٢٠ اے چيزا هم زانين که هډائے چک آتکگ و مارا اے پوه و زانتي داتگ که آ ”راستينا“ بزانيټ. ما هما ”راستينے“ ارواه و جبين اين، آييے چک ايسا مسيھے ارواه و جبين. راستين هدا و نميرانين زند، هما انت.

٢١ او دردانگين چکان! وتا چه بتان دور بداريټ و بپهريزيټ.